

Škola modlitby - téma sedmnácté – Proste

Tak tedy proste Boha o shovívavost, aby se nad námi smiloval. Vlastní rukou jste to činívali. Cožpak mohu někoho z vás přijmout? praví Hospodin zástupů.

Mal 1, 9

...nejprve oba povstaňte k modlitbě a proste nebeského Pána, aby se vám dostalo milosti a vysvobození.

Tob 6,18

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

Mt 7,7

Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!

Mt 9,38

Bud'te bdělí a proste v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka.“

Luk 21, 36

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, proste, oč chcete, a stane se vám.

Jan 15,7

Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.

Jan 16,24

V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví.

Ef 6,18-19

Ježíš nás opakovaně vyzývá, abychom hledali, prosili a obtěžovali Pána, byli dotěrní, lezli mu přímo na nervy – jako kdyby nějaké měl! ... Abrahámovo smlouvání tedy není jen reminiscencí na zašlé časy, ale projevem jeho důvěrného vztahu s Hospodinem, o kterém ví, že jej může obtěžovat, ba dokonce, že jeho **Bůh obtěžován být chce**. I v lidských vztazích platí, že od druhého nic nechítit, byť by se to tvářilo jako projev úcty, která velí „neobtěžovat“, je pohřbením kdysi snad živého vztahu. I Pán Bůh by to ve světě mohl zařídit tak, že by šlo vše samo, bez našeho přičinění, bez našeho osobního zájmu. On nás ale stále vyrušuje, něco od nás vyžaduje, nás k něčemu volá, ač my bychom měli raději náš klid. Tak trochu jako spící Jonáš pod kručinkou v letním parnu. A hlavně: nechává nás pocítit, že bez něho nezmůžeme nic, ale dává nám též zakusit, že *vírou, nadějí a láskou se toto nic promění ve všecko*. A právě to nám chce dát. Přislubuje, že o *cokoliv* Jej budeme prosit, dostaneme – i zdánlivé pošetilosti jako projíždka po kopcích v kabrioletu. „O vše, co není zakázáno si přát, lze i prosit,“ říká sv. Augustin. Možná, že to, co bychom chtěli, nedostaneme jen proto, že jsme o to nepožádali. „Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mém,“ konstatuje Pán!

Richard Čemus, Homilie k 17. neděli v mezidobí, cyklus C

<http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=18620>